

Ta kniha má mnoho vrstev a rovin: je skvěle napsaná, (Magdaléna se krásně vyjadřuje), knížka je bohatě protknutá citáty a odkazy na hodně inspirativní literaturu. Text a pohled autorky na arteterapii je zároveň velice osobní, chvílemi vlastně autoterapeutický, myslím, že pro Magdalénu bylo hodně přínosné takovou knihu přivést na svět. K tomu popis práce s klienty, ukázky výtvarných prací, dokumentace velmi poctivé práce a zároveň velmi laskavého přístupu ke klientům. Tudiž váhám s nějakými poznámkami "na okraj", které by se týkaly určité subjektivity : mě třeba - taky z osobních důvodů - zajímala práce s lidmi s mentálním handicapem. Takže si dobře pamatuji, co jsem se o tom v Ateliéru dozvěděla. Sama jsem nosila výkresy klientů s mentálním handicapem do hodin mgr. Kouřilové a probírali jsme je v kruhu. Ve škole jsem poznala externisty, kteří dlouhodobě s těmito klienty pracují, absolvovala jsem u nich praxi, ve škole proběhla výstava prací této klientely, doteď si pamatuji, jak nás dr. Perout vodil od obrázku k obrázku a vysvětloval. Z Magdalenina pohledu se zdá, jakoby se ateliér tvorbě tohoto typu klientů vůbec nevěnoval. (Chodila jsem ovšem do jiného ročníku než Magdalena.)